

Mattheüs 28:18-20

Voltál-e már szerelmes? De úgy Isten-igazából szerelmes? Úgy, hogy a pillangók csak szállnak, röpködnél a hasadban, hogy spontán elkezdesz énekelni, füttyörészni, és világ gyönyörűnek látszik, mintha repülnél? Remélem, igen! Hiszen ez egyike azoknak az érzéseknek, amik az életet élni érdekessé teszik. De hogyha bárkit is megkérdeznél, hogy 'miért' szerelmes, vagy hogy pontosan írja körül ezt az érzést, akkor az már nehezünkre esik, és hebegni-habogni kezdünk, és ilyeneket mondunk: *Hát, nehéz megmagyarázni. Egyszerűen így van...nem tehetek róla...elkezdődött bennem...s azóta egyfolytában csak a másikra gondolok, egyfolytában csak vele akarok lenni...*

Volt-e már valaha hited? De úgy igazán? Olyan hit, ami egész lényedet áthatja? Olyan hit, ami kiemel az élet nyomorúságából, és felfelé irányítja a tekintetedet, vagy, hogyha kell, a körülötted levő világot olyannak láttatja, amilyen valójában? Remélem, igen! Hiszen ez a hit az, ami életünknek medret, kilátást ad. De hogyha bárkit, aki hisz, megkérdezne valaki, hogy pontosan írja körül hitét, vagy hogy m 'miért' hisz, akkor nehezünkre esik, s ilyeneket mondunk: *Hát, nehéz megmagyarázni. Egyszerűen így van...nem tehetek róla...elkezdődött bennem...s azóta az Úr áll életem középpontjában, és mindig Vele akarok lenni.*

Szerelem és hit – **igaz, mennyire hasonlítanak egymásra?** Mindkettő valahol nagyon mélyen keletkezik, megmagyarázhatatlanul, gyakran nem értjük, miért, csak azt tudjuk, hogy nagyszerű az élet így...mióta a másik...szerelmünk, vagy hitünk tárgya benne van...egyfolytában a másikra gondolunk, és mit sem kívánunk inkább, mint hogy mindig vele legyünk. A szerelem kissé olyan, mint a hit. És a hit kissé olyan, mint a szerelem.

S hogy megmutassam, **rákerestem interneten néhány szerelmes számra**, és ilyen szövegeket találtam: *I'll stand by you, won't let nobody hurt you, I'll stand by you – You are not alone, I'll be there for you – When the sun shines, we'll shine together...but now it's raining more than ever, Know that we'll still have each other, You can stand under my umbrella – Walk on, walk on, with hope in your heart, and you'll never walk alone....*

És hogyha **emellé helyezed azokat a szavakat**, amiket Máté evangéliuma utolsó részéből olvastam: *Íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig...* - nagyon hasonlítanak. De kérdés: melyik szól szerelemről, és melyik hitről? Igaz, hogy alig van különbség, és ez azért van, mert azok a szavak, amiket Jézus mennybemenetele előtt mond a tanítványainak egy olyasvalaki szavai, aki szerelmes...

És ez az gondolat **mélyen áthatja az egész Szentírást**...számos helyen találjuk a Bibliában arra utalást, hogy az **Isten és ember közötti kapcsolat** – hasonlítható a férfi és nő házastársi kapcsolatához.

Az **Ószövetségben** ez Isten és választott népe, Izrael kapcsolatára vonatkozik. Ezért beszél például Hóseás próféta arról, hogy a nép hűtlensége házasságtörés, és ennek ellenére az Úr mégis hűséges marad, hisz magát nem hazudtolhatja meg.

És ugyanígy az **Újszövetségben**: Krisztus és az egyház kapcsolata a vőlegény és menyasszonya kapcsolatához hasonlítható. És ami Jézus földi szolgálata idején történt, az nem más, mint az **eljegyzés**, és miután visszament egy bizonyos időre az atyai házba, el fog jönni menyasszonya után, és akkor kezdődik a menyegző.

Mert mit is jelent a szerelem? Azt jelenti, hogy **egyfolytában a másik mellett akarsz lenni**. És épp ezt **mutatta meg az Úr Isten Jézus Krisztusban** – annak ellenére, hogy a népe rendszeresen elfordult tőle...Isten, határtalan szeretetéből, Jézusban mégis közel jött hozzánk. Annyira közel, amennyire csak lehetett – hisz Jézus egyik neve ezt jelenti: *Immánuel* – velünk, az Isten. Isten szeretete irántunk akkora, hogy egyetlen Fiát küldte értünk, azért, hogy nekünk kapcsolatunk lehessen Vele.

Nos, ezt a szeretetet, **ezt a kapcsolatot érezték azok az emberek**, akik tanúi voltak Jézusnak, amikor a földön járt. Ezt érezték tanítványai is...Jézus közelsége Isten országának a jelenlétét jelentette. **Na de mi történik akkor, hogyha Jézus már nincsen közöttük**, hogyha el kell mennie? Megszűnik akkor a kapcsolat?

Vizsgáljuk csak meg azt az **érzelmi hullámvasutat**, amin átmentek a Jézus **tanítványai**: Nem is annyira régen, 3 évvel ezelőtt megismertek egy olyan embert, aki iránt egy megmagyarázhatatlan szeretetet érezték – és Benne Isten Fiát látták. Azt hitték, megtalálták a rég megígért Messiást...mindenen, amit Jézus tett, azt tapasztalták, hogy Isten szereti őket, és Országa nagyon közel van. És aztán hirtelen megtörténik Nagypéntek...életük legnagyobb sokkja...a hön szeretett Mesterüket keresztre feszítik és meghal...ez feje tetejére állítja világukat, elvárásaikat...de aztán megtörténik Húsvét...egy újabb sokk...még egy 180 fokos fordulat...hiszen Mesterük feltámadt...és mindenkinek megmutatta magát, akit szeretett, és aki Őt szerette. És most már biztosak voltak a tanítványok: *ehhez már nem fér kétség! Ő az, akit vártuk, Ő AZ, akinek megismertük: Isten testté vált szerelme...* - **na de most ismét elhagyna minket? Ő, aki nélkül élni sem tudunk? Ő, akit annyira szeretünk?**

De **Jézus is szereti a tanítványait**...azzal a szeretettel, amit nekünk is nehéz szóba foglalni. De Jézus szereti a tanítványait...és tudja, hogy **szerelmi bánat éri őket**, hogyha Neki el kell mennie. És ezért intéz Jézus szerelmes búcsúszavakat tanítványaihoz.

Mivel szereti az övéit, és mivel el kell mennie, mondja: „Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön” – Így kezdi. Ez **az alapja mindannak**, amit ezután fog mondani. És a tanítványok **tudják, hogy ez így van, hiszen látták**, tanúi voltak annak, hogy Jézus az élet és halál ura is...hisz feltámadt a halálból. És ezek a tanítványok ugyanazok, mint akik akkor, a feltámadás után így köszöntötték Jézust: én Uram, és én Istenem.

Én azt hiszem, sokszor **hívó emberek is olyan könnyen átsiklanak** ezen, vagy ehhez hasonló kijelentéseken... „Én Uram, és én Istenem” – ha ezt ki tudod mondani, akkor ahhoz beszélsz, aki a Teremtőd, életed adója, fenntartója...és nem csak a tiéd...hanem minden látható és láthatatlan dolognak az alkotója...És ez történik minden alkalommal, amikor imára kulcsoljuk kezünket – aki belegondol, beleszédül – hogy a világmindenség teremtője Igéje

által **beszél hozzánk személyesen**...és megengedi nekünk, kicsiny embereknek, hogy Atyámnak szólítsuk Őt.

Jézus folytatja a búcsúbeszédét **Mivel szereti az övéit, és mivel el kell mennie, mondja: Elmenvén, tegyetek tanítványokká minden népeket...** És ez a feladat, amit a tanítványok kapnak gyakorlatilag **ellenszere lesz a hiányérzetnek.**

Könnyű példát tudok nyújtani a saját életemből. Nem könnyű, ha valakinek Urki barátója van. Még nehezebb, hogyha az illető 2000 kilométerre lakik...Alienak 8 évig udvaroltam távolból. Mutathatnék 16 oldalas szerelmesleveleket, emaileket, amiket 18 évesen írtunk, hetente 3-4szer. Nagyon aranyosak voltunk, s fülíg szerelmesek. És mivel olyan sokat voltunk egymástól távol, annál szebbek voltak a találkozások. De annál nehezebbek voltak a búcsúk is, mert tudtuk...néhány hónapig nem találkozunk. És sokszor egy-egy búcsú után azt írta Alie: úgy örvendek, hogy miután elmentél, nagyon zsúfolt heteim voltak, mert az lefoglalt, és nem volt időm arra gondolni, hogy mennyire hiányzol. Tehát ez a taktika működni látszott.

De persze, az a feladat, amit **Jézus ad a tanítványainak sokkal több, mint egy egyszerű figyelemelterelő gyakorlat**...nem arról szól, hogy Jézus azt mondaná: *Tudom, hogy hiányozni fogok nektek, de tessék, itt van egy véget nem érő feladat, ezt végezzétek, és akkor nem gondoltok rám.* – sőt, épp ellenkezőleg: **nem azt mondja a tanítványainak**, hogy ha hiányzik nekik, akkor **ne gondoljanak rá**, hanem éppen, hogy igen – egyfolytában Róla beszéljenek másoknak...Őt hirdessék, az Ő szeretetét osszák meg ezzel a világgal, amelyik tudva-tudatlanul szomjazik rá.

Ez egy **véget nem érő feladat**...folyamatos feladat...és az egyház kezdetet óta így van ez: tanítványok tanítványokká tesznek másokat...akik a maguk rendjén tanítványokká tesznek másokat, és Isten szeretete, mint egy futótűz, végighalad a világon.

És Jézus mennybemenetele előtt a talán **legszebb szerelmes mondatát** mondja ki: **MIVEL SZERETI AZ ÖVÉIT, ÉS MIVEL EL KELL MENNIE, mondja: “És íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig”** – Jézus azzal a szóval kezdi, hogy: *íme...* - úgy is lehetne fordítani ezt, hogy: *Nézd! Lásd! Figyeld!* – Általában, amikor a szentírás ezt a szót használja, utána valami **különleges, csodálatos dolog történik**. Figyelj...mert Isten cselekedni fog valamit...És mi **volt ott, akkor a csoda?** Hogy Jézus a tanítványok szeme láttára a mennybe ment? Nem...a csoda éppen az, amit Jézus megígért: *Veletek vagyok minden napon a világ végezetéig...* - **Ő, Aki elmegy...velünk** marad... - és ez több, mint a szerelmes versek, zeneszámok, melyekben ígérik...mindig veled maradok...**mert Jézus Igéje és Szentlelke által valóban azokkal van, akik hisznek benne.** És ezekkel a szavakkal, felemelkedett a mennybe.

A tanítványok pedig ott maradtak – felfelé tekintve...Jézust felhők takarják el. **Először felfelé néznek, de aztán már nincs ott semmi látnivaló** – azt is mondják nekik az angyalok, aki megjelennek: *Galileai férfiak, miért álltok itt az ég felé nézve?* – **másfelé kellett irányítani a figyelmüket – körülnéztek...és meglátták egymást. Ezzel maradtak...**

És persze, szükség volt még a Szentlélek kitöltetésére, néhány nappal később, de akkor végre megértették azt a csodát, amit Jézus megígért: *Íme, én veletek maradok minden napon a világ végezetéig!* **Itt Isten munkálkodik...** mert bár Jézust nem látják, látják egymást, és tudhatják: **Ő itt van közöttünk!** Ahol **ketten vagy hárman** az Ő nevében vannak, ott van Ő is. Ahol az Ő nevét hirdetjük, ott van Ő is! **Ahol az Ő szavait olvassuk**, ott van Ő is! **Amikor másokkal osztjuk meg Krisztus szeretetét**, Ő is velünk van! Amikor **megtapasztaljuk, hogy Isten szeretet nagyobb a mi hűtlenségünknél**, ott van Ő is! Amikor **megtapasztaljuk, hogy Isten szeretete belülről** akar minket megváltoztatni, ott van Ő is!

És ott álltak a tanítványok – Az Uruk elment...és mégis velük volt. Furcsa volt, de valós volt...**Nem látták már Jézust...de tudták, hogy Ő hű az ígéretéhez, és velük marad a közösségben...és a Szentlélek kitöltetésével...Bennük marad mindenkor.**

Egy ilyen szerető Úrnak a szerelmi vallomása választ kíván tőlünk. A szeretet és a hit nagyon közel áll egymáshoz...Hogyha az Ő szerelmére **hittel válaszolunk**, tudjuk, hogy Neki hatalma van mennyen és földön. És tudjuk, hogy Ő azt akarja, hogy ezt a szeretet mindenki vel megosszuk. És tudjuk, hogy ehhez azt ígéri, hogy mindig velünk marad, a világ végezetéig. **ÁMEN**

Mindenható Istenünk, Atya, Fiú, és Szentlélek! Ezen a mai ünnepnapon sem tehetünk egyebet, mint áldani Téged azért, Aki vagy, azért, amit cselekedtél, és folytonosan cselekszel annak érdekében, hogy szereteted nyilvánvalóvá legyen ebben a világban, amit teremtettél. Istenünk, tudjuk, hogy ez a mi feladatunk lett volna...ezzel a céllal teremtettél minket, hogy szeretetednek a hordozói legyünk...és tudjuk azt is, hogy hogyan, mikor, hol, és hányszor vétettünk ez ellen az isteni elhívásunk ellen. De a hit által tudjuk azt is, hogy szent Fiadat azért küldted a Földre, hogy az legyen, akik mi kell, hogy legyünk, és azt tegye, amit nekünk kell tennünk: egész életünket a Te kezébe tennünk. Kérünk Istenünk, add, hogy ezen az áldozócsütörtök ünnepen a Krisztusban kijelentett szereteted közel jöjjön hozzánk, a te Szavad, és a te Lelked által. Így hallgasd meg könyörgésünket, és áldd meg istentiszteletünket. Szent Fiadért, Jézus Krisztusért, ÁMEN!

Nagy Istenünk, mennyei Édesatyánk! Te jobban ismersz minket, mint mi saját magunkat. Te magad mondtad, amikor teremtettél minket, hogy nem jó nekünk egyedül lenni...te minket közösségre teremtettél...veled és egymással...hiszen ez a Te természeted – a szeretted. És hálát adunk neked azért, hogy Jézus Krisztusban egy olyan Urunk lehet, aki szívből szereti az Övéit, életét adva értük...értünk...

Kérünk, Istenünk, add, hogy a Szentlélek úgy hassa át szívünket, hogy az evangélium szeretetet és hitet tápláljon bennünk, ha már tudjuk, hogy mennyire közel áll a kettő egymáshoz...És hogyha ez megtörténik, akkor add, hogy ezt a hitet és szeretetet egymással is megoszthassuk.

Kérünk, add, hogy megértsük, hogy a megpróbáltatásokat, kereszteket akkor lehet jól viselni, hogyha együtt hordjuk. És add, hogy megértsük, az áldást is akkor lehet igazán megélni, hogyha örömmel is megosztjuk egymással.

Kérünk, küldd áldásodat minden olyan közösségre, ahol ketten vagy hárman együtt vannak Jézus nevében. Küldd védelmedet oda, ahol emberek szenvednek, akár a dúló háború miatt, akár a nehézségek miatt, akár gyász, betegség, szomorúság miatt...maradj kegyelmeddel azokkal is, akikre nézve veszélyt jelent a Krisztus nevét megvallani...és tápláld mindannyiunkban azt a boldog hitet, amely igen, fölfelé néz, de szemünket egymás felé is fordítja. ÁMEN